

ဘောက်လမ်းအိမ်ကကြက်

လျှပ်စစ်အိမ်

အောက်လမ်းအိမ်က ကြက်

ထိုအဖြစ်အပျက်ကလေးကား နမ္မတူမြို့ငယ်ကလေးမှ နေ၍ စတင်ခဲ့လေ၏။ ရှမ်းပြည်နယ် မြောက်ပိုင်းက မြို့ငယ်လေး တစ်မြို့ဖြစ်သည့် နမ္မတူမြို့လေးကား သာယာချမ်းမြေ့ဖွယ် ရှိလှပေ၏။ မြို့လယ်ကောင်က ဖြတ်သန်း စီးဆင်းနေသော မြို့သူမြို့သားများ ၏ အခေါ် ဘီလူးမချောင်းဆိုသည် ကလည်း ထိုနမ္မတူ မြို့ကလေး၏ ပြယုဂ် တစ်ခုပင်။ တစ်ဖန် နမ္မတူမြို့ဟု ဆိုလိုက်သည် နှင့်လည်း ရောက်ဖူးသူ အချို့ကတော့ ဘယ်နေရာမှ ကြည့်ကြည့် မြင်ရသော မီးခိုးခေါင်းတိုင်ကြီးကို အရင်ဆုံး မှတ်မိနေကြမည်မှာ မလွဲဧကန်ပင်။ တွင်းထွက် ပစ္စည်းများ လည်း ပေါများလှသလို လှပသော တောတောင် ရှုခင်းများ ဖြင့် စိမ်းလန်းစိုပြည်လှသည့် ထို မြို့ကလေးမှာ တော့ ယခုအချိန်တွင် အတော်ပင် ခြောက်ကပ်ကပ် နိုင်လို့ သွားချေပြီ။ လွန်ခဲ့သော သုံးဆယ်လောက်က ဇာတ်လမ်းလေးတစ်ခုကတော့ ...

"အရီးမြ ... ဟိုဘက်ခြံကလူတွေ ... ဘယ်သွားကြတာလဲ"

ဒေါ်အုန်းလှကအရီးမြ ဆိုသော မိန်းမကြီးကို မေး လိုက်လေ၏။ ထိုအခါအရီးမြက

"ယော ဘက်ကို... အလည်ပြန်သွားတယ်လို့ ပြောတာပဲ ... သူတို့ ကယောက လာကြတာတဲ့ "

"ဟင် ... သူတို့ ခြံထဲမှာ လည်း ... ကြက်တွေ အကောင်နှစ်ဆယ် လောက်ကို ... ဒီတိုင်း ထားခဲ့တာပဲလား ... အရီးမြဲ"

"ဟုတ်ပ... ဟုတ်ပ"

အရီးမြဲဆိုသော အဘွားကြီးက ဒေါ်အုံးလှ ပြောသမျှကို လက်ခံကြောင်း ခေါင်းညိတ် ပြရင်း ပြောင်းဖူးဖက် ဆေးလိပ်ကြီးကို မီး ခိုးများ ထောင်းထောင်း ထအောင် ဖွာရှိုက်နေလေတော့၏။ သူ့အတွက် တော့ ဘာမှ မထူးဆန်းသလို။ ထိုအခါ အလွန် စကားများ သောဒေါ်အုန်းလှကပင်

"သူတို့ ကြက်တွေ... ခိုးစား ခံရမှာ မကြောက်ဘူးလား ... မသိဘူး နော် ... အရီးမြဲ"

ထိုအခါမှ အရီးမြဲ ဆိုသော အဘွားကြီးလည်း မျက်စိ မျက်နှာ ပျက် သွားကာ

"ခိုးစားမယ်... ဟုတ်လား... ခြံနားပဲ ကပ်နိုင်ကြပါစေဦး"

အရီးမြဲ ပြောစကားကို ဒေါ်အုန်းလှ နားမလည်ပေ။ အရီးမြဲမှာ တော့ နမ္မတူနယ်ခံ လူကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်သလို တချို့တချို့သော အကြောင်းအရာ တော်တော် များများကိုတော့ ကောင်းစွာ သိကျွမ်းနား လည် ထားလေ၏။ သို့သော် ဒေါ်အုန်းလှမှာ တော့ ထိုသို့ မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့်လည်း

"ဘာဖြစ်လို့ လဲ... အရီးမြဲ"

"အေ... သူတို့ ကြက် ခိုးစားဖို့ နေနေသာသာ... ခြံနားတောင် ညည်း တို့ ကပ်နိုင်ကြမှာ မဟုတ်ဘူး ... ဘာလို့ လဲ ဆိုတော့"

ထိုသို့ပြောရင်း အရီးမြဲ မီးသေလုဆဲဆဲ ဖြစ်နေသော ဆေးလိပ်ကြီး

ကို ဖွာရှိုက်လိုက်ပြန်၏။ ဒေါ်အုန်းလှ မှာ တော့ အရီးမြဲ ပြောလာမည့် စကားများကို စိတ်ဝင်စားစွာ စောင့်နေလေသည်။ ။

"အရီး ...ဆက်ပြော ပါဦး"

ဒေါ်အုန်းလှ စိတ်မရှည်သဖြင့် လောဆော် လိုက်လေ၏။

"အေ... နင်သိအောင် လွယ်လွယ်ပြောရရင် ... အဲဒီဘက်ခြံက သရဲမွေးတဲ့ ခြံဟဲ့"

"ရှင်..."

ဒေါ်အုန်းလှ အာမေဍိတ်သံ ထွက်သွား လေတော့၏။ ထိုအခါ အရီးမြဲက

"အေး ... သူတို့ က အောက်လမ်းပညာတွေ အတော် ကျွမ်းကျင်ကြတယ် ... ဒါကြောင့် သူတို့ ကြက်တွေ ခိုးစားဖို့ မစဉ်းစားနဲ့ အုန်းလှရေ ... ခြံနားကပ်လို့ အသက် မထွက်သွားရင်တောင် ညည်း ကံကောင်းလို့ မှတ်"

"ဘုရားဘုရား... ဒါဆိုသူတို့ က ... အောက်လမ်းတွေ ပေါ်နော် ဒါနဲ့ .. . အရီးမြဲက သူတို့ အကြောင်းတွေကို ဘယ်လိုသိတာလဲ"

"ခြံနီးနားချင်းတွေပဲ ဟယ်... ညတိုင်း သူတို့ အိမ်မှာ ... လူတွေလိုလို ... အရိပ်တွေလိုလို... မြင်နေရတာ ... ခုသူတို့ မရှိတာတောင်... ညဘက်ဆို အဲဒီဘက်ခြံက... စကားပြောသံတွေ လမ်းလျှောက်သံတွေ ကြားနေရတုန်းအေ့"

"ဘုရား ဘုရား ကြောက်စရာ ကောင်းလိုက်တာ ... အရီးမြဲရယ်"

"အေး ... ဒါကြောင့်ပြောတာ ကြက်ခိုးစားဖို့ မပြောနဲ့ ခြံနားတောင်

သီဖို့ မစဉ်းစားနဲ့ ... ညည်းရော ကြားလား"

ဟူ၍ ပြောကာ ပြောင်းဖူးဖက် ဆေးလိပ်ကြီးကိုသာ အရသာခံ၍ ဖွာ
ရှိုက် နေလေတော့သတည်း။
